

LETIZIA PERILLO

Naples, Italy

Dr. Leticia Perillo is a professor and dean of the Faculty of Dentistry; head of the Network of Erasmus Based European Orthodontic Postgraduate (NEBEOP) program, head of the Department of Orthodontics at the Multidisciplinary Department of Medical-Surgical and Dental Specialties at the University of Naples, Italy.

She graduated from the Faculty of Medicine and Surgery in 1986 and specialized in orthodontics in 1989 at the University of Naples Federico II. Prof. Leticia Perillo completed her orthodontic training with a post-graduate fellowship at the University of Michigan in 1993 and a doctorate in interceptive orthodontics from the University of Florence in 1997.

She is Visiting Professor at the University of Alabama (USA) and the University of Alexandria, Egypt.

She served as a President of the Italian Society of Orthodontics in 2021 (SIDO), as a President of the Mediterranean Orthodontic Integration Project (MOIP) in 2022, also.

Member of the Executive Committee of the World Federation of Orthodontists (WFO) from 2020 to 2025. She is elected as a President of the WFO for the period 2025-2030.

He is a member of the main orthodontic associations: WFO, AAO, EHASO, EOS, SIDO and CH Tweed Foundation.

Associate editor of the journal "Progress in Orthodontics", assistant chief editor of Chief of StomaEdu and member of the editorial board of several dental and orthodontic journals.

He is the author and co-author of several scientific publications, 9 books and 10 book chapters, invited lecturer at national and international courses and congresses. Her main research areas are early treatment, non-extraction treatment, cleft lip and palate, as well as dentofacial orthopedics and genetics.

NON-EXTRACTION TREATMENT IN MIXED DENTITION PATIENTS: RATIONALE AND LONG-TERM STABILITY

Orthodontists make every possible effort to create full smiles, and non-extraction treatments are becoming increasingly popular among patients. However, dental arch dimensional changes tend to relapse, and this instability is one of the main reasons why non-extraction treatment remains an open question. Key factors guiding the choice between extraction and non-extraction are the amount of crowding and aesthetic concerns, and non-extraction treatment is therefore often indicated in patients with moderate, and sometimes severe, crowding who could benefit from increased lip support. This presentation focuses on the rationale for non-extraction treatment and its long-term stability.

We compared data from dental casts and lateral cephalograms of patients consecutively treated with a trans-palatal arch in the upper arch and a lip bumper in the lower arch during the mixed dentition stage followed by fixed appliances in the permanent dentition with those of an untreated matched control sample, both during treatment and at long-term follow-up. Arch widths, perimeters, and lengths as well as crowding and incisor proclination were evaluated. In the treated group, upper and lower dimensional changes improved significantly after treatment with trans-palatal arch and lip bumper before the application of braces, whereas only minor increases were recorded after fixed appliance treatment. At long-term follow-up, all the arch widths were slightly decreased, with a 0.4 millimeter increase in crowding, considered clinically irrelevant. However, overall dental arch changes remained stable. The best predictors of relapse and long-term stability were also evaluated.

ЛЕТИЦИЈА ПЕРИЛО

Неапол, Италија

Д-р. Летиција Перило е професор и декан на Стоматолошкиот Факултет; раководител на катедрата на Network of Erasmus Based European Orthodontic Postgraduate (NEBEOP) програма, раководител на Отсекот за ортодонција при Мултидисциплинарниот Оддел на медицинско-хируршки и дентални специјалности на Универзитетот во Неапол, Италија. Дипломирала на Факултетот за медицина и хирургија во 1986 година и специјализирала ортодонција во 1989 година на Универзитетот во Неапол Федерико II. Проф. Летиција Перило својата ортодонтска обука ја завршила со постдипломски студии на Универзитетот во Мичиген во 1993 година и докторирала на тема од интерцептивната ортодонција на Универзитетот во Фиренца во 1997 година.

Таа е визитинг професор на Универзитетот во Алабама (САД) и на Универзитетот во Александрија, Египет.

Била претседател на Италијанското здружение за ортодонција во 2021 година (SIDO), како и претседател на Медитеранскиот проект за ортодонтска интеграција (MOIP) во 2022 година

Член е на Извршниот комитет на Светската федерација на ортодонти (WFO) од 2020 до 2025 година. Избрана е за претседател на Светската федерација на ортодонти за периодот 2025-2030.

Член е на главните ортодонтски здруженија: WFO, AAO, EHASO, EOS, SIDO и CH Tweed Фондацијата.

Вонреден уредник на списанието „Progress in Orthodontics“, помошник главен уредник на Chief of StomaEdu и член на уредувачкиот одбор на неколку стоматолошки и ортодонтски списанија.

Автор е и коавтор на повеќе научни публикации, 9 книги и 10 поглавја од книги, поканет предавач на национални и меѓународни курсеви и конгреси. Нејзини главни истражувачки подрачја се раниот третман, третманот без екстракција, расцепите на усна и непце, како и дентофацијалната ортопедија и генетика.

ТРЕТМАН БЕЗ ЕКСТРАКЦИЈА КАЈ ПАЦИЕНТИ СО МЕШОВИТА ДЕНТИЦИЈА: ОПРАВДАНОСТ И ДОЛГОРОЧНА СТАБИЛНОСТ

Ортодонтите ги вложуваат сите можни напори да создадат убава насмевка, а третманите без екстракција стануваат се популарни меѓу пациентите. Сепак, димензионалните промени на забниот лак имаат тенденција кон рецидиви, а оваа нестабилност е една од главните причини зошто не-екстракциониот третман останува отворено прашање. Клучните фактори кои го водат изборот помеѓу екстракција и третман без екстракција се степенот на збиеност и естетските проблеми, и затоа третманот без екстракција често е индициран кај пациенти со умерена, а понекогаш и тешка форма на збиеност кои би можеле да имаат полза од зголемената активност и подобрена функција на мускулатурата на усните.

Оваа презентација се фокусира на образложението за планирање на третман без екстракции и неговата долгорочна стабилност.

Ги споредивме податоците од студио модеелите и кефалометриските анализи кај пациенти кои последователно биле третирани со транспалатинален лак во горната вилица

и lip bumper во долната вилица во периодот на мешовита дентиција, по што следеше третман со фиксни апарати во перманентна дентиција, споредени со контролната група на нетретирани пациенти, и за време на третманот и при долгорочното следење на пациентите од двете групи.

Во третираната група, променит во димензиите на максиларниот и мандибуларниот дентален лак значително се подобрија по третманот со транспалатинален лак и lip bumper пред поставувањето на брекетите, додека само мали зголемувања на димензиите беа забележани по третманот со фиксен апарат.

По долгорочното следење, ширината на денталните лакови беа малку намалени, со зголемување на збиеност за 0,4 мм, што се сметаше за клинички ирелевантно. Сепак, вкупните промени на денталните лакови останаа стабилни. Беа евалуирани и најдобрите предвидувачи за рецидив и долгорочна стабилност.